

interesserede Parter haft Lejlighed til gennem indhentede Erklæringer at medvirke ved Lovforslagets Affattelse eller i hvert Fald øve Indflydelse derpaa, og der ligger heri — saaledes forekommer det i hvert Fald mig — en vis Garanti for, at Lovforslaget bygger paa det Grundlag, som er det naturlige at bygge paa, naar Talen er om en Ændring af en bestaaende Lovgivning, nemlig paa de indvundne praktiske Erfaringer.

Som det allerede er sagt af den højtærede Minister, har Lovforslaget i det høje Landsting faaet en ganske usædvanlig velvillig Behandling; fra de forskellige Ordføreres Side har det mødt megen Anerkendelse, og jeg har ved Gennemlæsningen af Forhandlingerne faaet det Indtryk, at det særligt var den Omstændighed, at Retsvidenskaben, Administrationen og det praktiske Livs Mænd her havde fundet hinanden i et lykkeligt Samarbejde, som man fra Ordførernes Side har haft Opmærksomheden henvendt paa. Det viste sig da ogsaa, at de Ændringer, som man i Landstinget forlangte gennemført, dels var af formel Art, dels var rent praktiske Ændringer, saaledes at man fuldt ud accepterede Lovforslagets Grundtanke og Grundsætninger. Jeg kan ogsaa udtale min Anerkendelse baade af Lovforslagets Indhold og af dets Form, og uden at gaa i Enkeltheder, hvad der ingen Grund vil være til efter den Forelæggelsestale, vi nu har hørt, vil jeg gerne pege paa enkelte af de betydeligste Forbedringer, som dette Lovforslags Vedtagelse vil medføre i den bestaaende Ordning.

Jeg vil da først pege paa den Kendsgerning, at der derved skabes ensartede Regler paa dette Omraade for hele Riget. Det er naturligvis noget, man fra alle Sider kan hilse med stor Tilfredshed, at man forsøger at skabe ensartede Regler for alle Dele af Riget, hvad ikke er Tilfældet her i Øjeblikket. De sønderjydske Amter har bibeholdt den gamle Ordning med Grundbogssystemet, som man havde i den tyske Tid, og her oppe i det gamle Land har vi den forældede Tinglæsningsordning, der for øvrigt ingenting har med Læsning at gøre, men som bestaar deri, at man ordret i Protokollen indfører de forskellige indleverede Dokumenter. Efter Lovforslaget, som man vel egentlig nok kan betegne som en Kombination af det bedste i begge de to Systemer, vil der altsaa blive indført ensartede Regler for hele Riget, idet man ved Indleveringen af Dokumentet paa Tinglysningskontoret til

Tinglysning samtidig skal indlevere en Kopi, en Genpart, af dette Dokument, som bekræftet af Dommeren bliver indsat i Tingbogen, hvorved Tinglysningen har fundet Sted. Naar saa Ejendommen eventuelt senere hen paa ny pantsættes eller borthandles, bliver det paagældende Blad udtaget af Tingbogen og et andet sat i Stedet, saaledes at det forældede stadig tages bort og kun det, der i Øjeblikket har Betydning, opbevares. Hele denne Ordning, der vil medføre en stor Arbejdsbesparelse, som der allerede er peget paa af Ministeren, og simplificere hele Tinglysningssteknikken, vil yderligere bidrage til at gøre Tingbøgerne mere overskuelige og mere paalidelige, end de er i Øjeblikket, idet man nemlig i Stedet for Udsettelse og Overstrengninger i Protokollen af gamle Forhæftelser, hvad undertiden kan være svært at hitte Rede i, nu vil faa indført den Ordning, at man fjerner alt det, som ikke længere har nogen Værdi. Og naar man samtidig med at tilvejebringe en enklere og mere paalidelig Form for Tinglysning tillige kan spare betydelige Beløb ved at afskaffe det gamle Protokolsystem og formindske Kontorarbejdet, forekommer det mig, at der er god Grund til at komplimentere den højtærede Minister og hans Medarbejdere for hele Lovforslaget. At Lovforslaget samtidig med at indføre uomtvistelige Forbedringer i bestaaende Forhold tillige kan medføre relativt store Besparelser, vil naturligvis altid og særligt i denne Tid paa Forhaand være sikker paa det høje Tings Sympati. Der kan endelig være Grund til at pege paa, at Lovforslaget har søgt at faa alt vedrørende Tinglysningen med, saaledes at man i Stedet for at skulle søge andre Steder hen her har samtlige Bestemmelser samlede eller, hvis dette er for stærkt sagt, dog med enkelte Undtagelser har dem samlede. Det er for Befolkningen af ikke ringe Betydning, at man, naar man anskaffer en Lov angaaende et bestemt Spørgsmaal, ikke samtidig skal være henvist til at købe en tre, fire, fem andre Love, hvortil der i den første Lov henvises. Maalet maa jo være at gøre Lovene saa tilgængelige for den jævne Befolkning, som det overhovedet er muligt, og paa dette Omraade synes jeg, at Lovforslaget betegner et Fremskridt.

Jeg har ikke stort at bemærke til selve Enkelthederne i Lovforslaget. Jeg finder det heldigt, at Tinglysningspligtens Omfang indskrænkes saaledes, som det er anført i § 4, og at Deklarationer vedrø-